உ

கடவுள்துணை.

சிவசங்கரநாராயணாய நம:

ஸ்ரீ துரோபதையம்மை சந்நிதிமுறை விளக்கம்.

இஃது

சண்பகக்கொல்லை

மகா-ா-ா-ஸ்ரீ

வேங்கடாசல உடையார் அவர்கள் குமாரர்

மகா-ா-ா-ஸ்ரீ

சௌந்தரராஜ உடையார்

அவர்களால் இயற்றப்பட்டது.

ஷை சண்பகக்கொல்லை மகா-ா-ா-ஸ்ரீ

நி. இரங்கசாமி உடையார் அவர்கள்

வேண்டுகோளின்படி

மாயூரம் வித்துவான்

அஷ்டாவதானம் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ

சந்திரசேகர உபாத்தியாயர்

அவர்களாற் பரிசோதிக்கப்பட்டு

ஷை சௌந்தரராஜ உடையாரவர்களால்,

கும்பகோணம்:

ம-ா-ா-ஸ்ரீ ஜி. வெ. ப. கிருஷ்ணசெட்டியாரவர்களது

"லார்ட் ரிப்பன் அச்சுக்கூடத்தில்"

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

முதல்பதிப்பு காப்பிகள் ௲.

காப்பிசத்திரம் ரெஜிஸ்ட்டர் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

Copy-right Registered.

1892.

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
30 MAY. 92
MADRAS.

உ

கடவுள் துணை.

சிறப்புப்பாயிரம்.

மாயூரம் வித்துவான்
அஷ்டாவதானம் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ
சந்திரசேகர உபாத்தியாயரவர்களாலியற்றியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருவளர்சண் பகக்கொல்லை நகரிவில்வா ரணியானற் செல்வமோங்கும்
உருவளருஞ் சௌந்தரரா ஜக்கவிஞன் பாஞ்சாலிக் கவைந்துகுட்டி
மருவளர்பா மாலையின்சீர் கேட்டின்புற் றலைதுளக்கி லென்னுசேடன்
றிருவளரின் நிலஞ்சலிக்கு மெனப்படைத்தா னொருவகையிற் றந்தைதானே. ௧

மத்தியார்ச்சுனம் தெற்குவீதியில் வசிக்கும்
சிதம்பரம்
மகா-ள-ள-ஸ்ரீ
கந்தசாமி தேசிகரவர்களியற்றியது

பதினொன்றுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பொன்கொளு மருமத் திறைவனைத் தூதாய்ச
சுயோதனன் பாற்செலப் போக்கும்
பொற்புறு மைவர்க் கற்புறுங் கற்புத்
துரோபதா தேவிதான் புனையுந்
தென்கொளு மணிகொ ளாரமே யாதி
தேசணி விதமெனத் திகழத்
தென்றமி ழதனிற் சோடசமாலை
யுடன்பல கவிகளுஞ் செயதான்
நன்கமர் வள்ளுஞ்சேர் செம்பிய நாட்டில்
சண்பகக் கொல்லையி னன்னும்
நத்தமன் மரபோன் நலமெலாந் திரண்டோன்
நாடருஞ் சைவநன் னடையோன்

சிறப்புப்பாயிரம்.

மன்[illegible] வெங்கடாசல உடையார்ன்
மாதவந் தான்வி[illegible] மைந்தன்
மாண்[illegible]போடு புகழ்சேர் சௌந்தர ராஜ
னென்னுங்கவி ராஜனென் மணியே.

உ

ஸ்ரீமத்

துரோபதையம்மை

சந்நிதிமுறைவிளக்கத்தடங்கியவைகள்.

திருமந்திரம்	க
ஷட்சுலோகம்	௩
தியானசுலோகம்	க
சோடசார்ச்சனாநாமம்	க
பாரதப்பிரசங்காதி பிரயோசனவிருத்தச்செய்யுட்கள்	க௫
அவையடக்கச்செய்யுள்	உ
தேவியார் சரித்திரவிளிச்சோடசமாலைச்செய்யுள்	க௬
இரங்கல் வெண்செந்துறைக் கண்ணிகள்	௫௪
கீர்த்தனங்கள்	௪
திருஊஞ்சல்	உ
இலாலி	௫
பத்தியம்	க
மங்களகீர்த்தனம்	.
எச்சரிக்கைக்கண்ணிகள்	க0
கலித்துறைச்செய்யுட்கள்	க0
போற்றிச்செய்யுள்	க
வாழிச்செய்யுள்	க
போத்துராஜன் கொம்பி	க0

ஸ்ரீமத் துரோபதாம்பாள் திருவருள்முன்னிற்க.

ஆ[illegible] ாகஉ.

உ

ஸ்ரீமத்

துரோபதையம்மை திருமந்திரம்.

ஓம் ஹிறீம்-ஸ்ரீயும்-கிலியும்-சவ்வும்
சவ்வும்-கிலியும்-ஐயும்-த்ரௌபதா
தேவியை நம:

இத்திருமந்திர ஆதார சுலோகம்

ப்ரணவம் பூர்வ முச்சார்யா-சக்திபீஸ மதப்பரம்
மாயாபீஜந் ததப்பசசாது-ஸரஸ்பதி சயதாப்புனதகா
மன்மதங் கர்மமுச்சார்யா-பிருதிவி பீஜந் ததந்தரம்
சவ்வியாப சவ்விய மூர்க்தேஞ்-த்ரயக்ஷரம் புனப்புனகா
த்ரௌபதாதேவி-மித்யுக்தம்சதுர்த்தியந்தம்-நமோந்தகம்.

தியான சுலோகம்.

ஏகவத்ரந் த்விநேத்ரஞ்சா-கிரீடமகுடான்விதம்
ரக்தவர்ணஞ் சமாயுக்தாம்-த்விபுஜாஞ் சித்ரவஸ்த்ராஹம்
பங்கஜங் தெக்ஷணேயஸ்தே-வாமேலம் பகரான்விதாம்
சர்வாபரண சம்யுக்தம்-அளகாங்கர்ணபத் ரயோகோ
த்ரிபங்கம் பாலரூபேணு-த்ரௌபதிம் ராஜகன்னிகா,

இம்மந்திரசித்திக்கு எந்தரம் பூசாவிதி வேண்டியவர்கள்
நேரிற்றெரிவித்துப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

துரோபதபரதையம்மை

சோடசார்ச்சனைநாமங்கள்.

ஓம் பிரணவசொரூபியை நமா

ஓம் ஹ்ரீங்காரியை நமா

ஓம் ஸ்ரீங்காரியை நமா

ஓம் ஜயாயியை நமா

ஓம் விஜயாயியை நமா

ஓம் சவ்வாயியை நமா

ஓம் நளாயினியை நமா

ஓம் இந்திரசேனையை நமா

ஓம் யாகோத்பாவாயியை நமா

ஓம் பாஞ்சாலியை நமா

ஓம் சர்வமந்தரசொரூபியை நமா

ஓம் [illegible]சொரூபியை நமா

ஓம் சர்வமாயாசொரூபியை நமா

ஓம் சர்வஞ்ஞானசொரூபியை நமா

ஓம் ஸ்ரீதுரோபதாதேவியை நமா

நானாவிதமந்தரபுஷ்பஞ்சமர்ப்பயாமி.

சுபமஸ்து.

—:0:—

உ

கடவுள் துணை.

ஸ்ரீ துரோபதையம்மை

சந்நிதிமுறை விளக்கம்.

பாயிரம்.

சண்பகமூர்த்தி விநாயகர் துதி.

வெண்பா.

சண்பகமூர்த்தி விநாயகனற்றூண் மலரைப்
பண்பாய்ப் பணிவேன் பரிந்தெந்த—இன்பாரும்
போற்றுந் துரோபதையாள் பொன்னடிக்குப் பாமாலை
சாற்றும் படியருளத் தான்.

சிவபெருமான் துதி.

அறுசீர்க் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

எல்லாமுந்தாமே யென்பதியாவருமுணா மெய்மைச்
சொல்லாரும் படிக்குத் தாண்டியடையாளந் தோன்றப் பார்த்தன்
வில்லாற் றென்னவன் பிரம்பால் வீசடி யெங்குங்காட்டும்
அல்லாருங் கண்டத்தெம்மான் அடிமுடியுளத்துக் கொள்வாம்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி துதி.

வேறு.

யாதவர்கள் குலம்விளக்க விலமாதாற்றுச் சுமைகள்யாவு நீக்க
வோதுபுகழ் பாண்டவரை யுய்விக்கப் பாரதப்போருடற்றுவிக்கப்
போதமுறும் வசுதேவன் றனக்குந் தேவகிக்கு மொருபுதல்வனான
மாதவன்ற னடிக்கமல மறவாது சிரஞ்சூடி வணங்கிவாழ்வாம்.

பார்வதி, இலட்சுமி, முருகக்கடவுள், அரிகரபுத்திரன்,
சரஸ்வதி, காளி, வீரபத்திரன், மாரியம்மை முதலான
தெய்வங்கள் துதி.

வேறு.

கண்ணளியா லண்டங்க ளீன்றவு மையாளையுங் கார்வண்ணன் மார்பகத்தில் விளங்கு கமலையையும், விண்ணளிக்கச் சண்முகனாய் வேலெடுத்தவனை, மேதினியெல்லாங்காத்து விளக்கிடு மையனையும், பண்ணளிசூழ் வெண்மலர்ப் பங்கயத்த விசும்மையையும் பயிரவி வீரன் மாரிமுதற் றெய்வங்களையுந், தண்ணளியோடே பரவி நண்ணரு சேவைவர் தனித்தேவி புகழினை யினிப்புகலத்துணிவாம். ௪

ஆஞ்சநேயர் துதி.

வேறு.

நான்செய்த கொடுவினைநோய்க் கௌடதமீ பாஞ்சாலி நாயகிக்குத்
தேன்செய்த வுணவென்னத் துதிபாவுக் கினிமையது செய்யாநிற்குங்
கான்செய்ய மலர்க்கண்ணன் றன்முன்செய் தொழிற்செய்யக் கண்டபார்த்தன்
வான்செய்ய விரதமிசை களித்தவனு மான்பயன்சேர் மலர்த்தாள்தாமே. ௫

வேதவியாசர் துதி வேறு.

நாரணன்றனையாக வந்திடுமி மாசகன்னியை நாடொறும்
பூரணத்தடவே பணிந்து புகழ்ந்திடத் தமிழ்நல்குறும்
ஆரணத்தொடு பாரதத்தை யொன்றாக்கியே பரனேக்கிட
வாரணப்புலி மீதுதங்கிடும் வாதராயணன் பாதமே. ௬

தருமபுத்திரமூர்த்தி துதி வேறு.

சாந்தகுணமுடையோ னென்றாழ்வடைந்தா லவரே தரணிபோற்று
மேந்தலாய் முப்பொருளைப் பகுத்தறிந்து நித்தியத்தை யிம்மையேதான்
சேர்ந்திடுவா னெனு முறைக்குச் சாட்சியாய்க் குருகுலத்தரைச்செய்வனுக்கும்
வேந்தனையவதரித்த முரசவெற்றிக் கொடியுடைய விமலபோற்றி. ௭

வீமசேனமூர்த்தி துதி.

வலம்புரித்தா னவனிளைய பருவமுதனுனுளும் வஞ்சித்தேசஞ்
சலம்புரிந்தார் கலீருமு முலகாண்டோன் றுணைவரொடுஞ் சமரபூமி
புலம்புறக்கொன் றிடும்வலிய கதைபிடித்த மாருதிசெம் பொற்றாள் சென்னித்
தலம்பெறக்கொண் டலம்பெறு நலம்பெறுபாஞ் சாலிபுகழ் சாற்றுவாமே. ௮

அரிச்சுனமூர்த்தி துதி.

வேறு.

புராரியொடுவின் மற்போரே புரிந்தும்வில்லா லடித்தும்வலி
புகலற்கரிய பாசுபதம் பெற்றும்பொன்னாட் டிறைவேண்டத்

முராரிகாலகேயர்முதற் றொகைத்திந் திரனுக் கரசளித்துந்
துரியோதனன்பொன் முடிபிடுறிச் சுதரிசனஞ்சங் கேந்துகா
முராரிதூது கொண்டிரத முடியிலனுமக் கொடிகொண்டு
மூவாறெனுநாட் பாரதப்போர் முடிப்பச்சுவேதப் புரவித்தேர்
நாரிருத ருய்க்குறிப்பி னடத்தக்கொண்டு * மீரெட்டு
நாமங்கொண்டு திகழ்விசைய னுமபதமுள் நாங்கொள்வாம். ௯.

நகுலமூர்த்தி துதி.

வேறு.

இகழில் சாதியெழிற் செல்வ நன்மையுந்
திகழுவோர்க் கொருநிங்கு நிருமித்தே
யகிலகாவலன் கேட்ப வுறைந்திட்ட
நகுலன் சீரடி நாளும் வணங்குவாம். ௧௰.

சகாதேவமூர்த்தி துதி.

வேறு.

தகாதேயில்லாத நெடுந்தழலினிற் பல்லூழிநின்று தளர்ச்சியுள்ளம்
புகாதே மெய்த்தவஞ்செயினுங்கா ணரிய நெடியோனைப் புகன்முனேடன்
மிகாதேவன் பாற்பிணித்து வேண்டுவன துணைவரொடுமவைப்பெற்ற
சகாதேவன் பூஞ்சரணந் தலைகொண்டு நிலைகொண்டு தரணிவாழ்வாம். ௧௧.

ஸ்ரீ துரோபதையம்மை துதி.

வேறு.

வண்மையான யாகசேனன் முன்வளர்த்த வானளாந்
திண்மையோ டெழுந்த வேதியணலினிற் சனித்திடும்
பெண்மைமிக்க துரோபதாநின் பொற்பதங்கள் பேணுதல்
உண்மையேற் கருள்வையாவி தொன்றில் யாவுமொன்றுமே. ௧௨.

மகா பாரதத்தமிழாசிரியராகிய ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூராழ்வார் துதி.

வேறு.

வேதமுனியோது பாரதப்பெருக்கின் மேவியுண்டுதாவி வானகநிறைந்த
நீதமுனிந்தோறு வெள்ளிக் குலவாட்கொண்டகிமிரோங்கல்பாலூன்றிநிலமடத்திக்

---

* பதினாறு நாமங்கள்:—அருச்சுனன், அனுமக்கொடியோன், ஆண்டோ ழின் மைந்தன், காண்டீவன், கிரீடி, கிருட்டிணன், கேசவற்றோழன், சவ்விய சாசி, சுரேந்திரன் மைந்தன், சுவேதவாகனன், தனஞ்சயன், பற்குனன், பார்த் தன், மாதவிகொழுநன், விசயன், வீபற்சு.

கேதமுறமதிச்சாலிவிளைந்துமுற்றவினியவியற்றமிழ்மழையை யெழில்பத்தோடு
சீதமுறப் பொழியெழிலி வில்லிபுத்தூர்ச் சீராழ்வான் மலரடியைச்சென்னி
சேர்ப்பாம். ௧௩.

அவையடக்கம்.

வருத்தியுரை பயிற்றவதிற் சிலவிடத்துஞ் சிலவுரையும் வழுவாய்ச்சொல
அருத்தியுடன் பால்பழமு மருத்துவித்துக் கிளியையாதரிப்பார்போலக்
கருத்தறிந்த பெரியோர்கள் தம்மைச்சார்ந்தவனென்றே கருதிப்பாக்கள்
திருத்தமிலாதுரைத்திடினும் பொறுத்தருள்வா ரென்றடியேன்செப்பலுற்றேன்

வெண்பா.

எழுத்து முதலியல்பு யாது மறியாய்
பழுத்த புலமையோர் போற்பா—வழுத்துவதற்
கேற்பட்டா யென்றறிவுள்ளோ ரிசைக்கும் போதுலகின்
பாற்பட்டா ரென்பகர் வாரோ. ௨.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணாயநம:

பாயிரம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீமது

துரோபதையம்மை

சந்நிதிமுன்றில் விளக்கச்

சோடசமாலை.

பதினான்கு சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

சொல்லுறுங்கலைசேர் முழு...தி முகமுந் தொழுபவர்க்கருள்செவ்வாய்நோக்குஞ்
சுரிகுழன் முடியும்பங்கயமேவு துணைதருகரமு மங்கலநாண்
வில்லுறு பலவாம் பணியொடு விளங்குமிடறுமா கனத்த பூந்தனமும்
விமல வாலிலைபோல் வயிறு மாருதமேகலை தழுவுநுண்ணிடையு
மெல்லுறு வாழைத்தொடை முழந்தாளும் வராலெனத் திகழ்கெண்டைக்காலு
மெய்யலாடியும் பொருந்திய மின்போல் விளங்குருவத்தை *மையமாயைத்
தொல்லை யதகலவென் றுளத்தெழுதித் துதித்திட மதித்திட மருள்வாய்
துருபதன் முன்னே வருமொரு †பொன்னே துரோபதாதேவி யென்னன்னையே.

பண்டுசீர் நளன்றன்மகள் நளாயனியாம் பாவையாய் மவுற்கலி முனியைப்
பட்சமாய் மணக்கப் பலவிதப் பரீட்சைபார்க்க வென்றம் முனிபிணிகள்
கொண்டு தாசியினற் போகமேவிரும்பக் கூடையிற்கொண்டு போங்காலைக்
கொலைக்கழுவிருக்கும் ஆணிமாண்டவனைக் கூடைசேர்ந்திட நிடக்குலைந்து
பெண்டன்மைக்குரிய வுனது மங்கல நாண் பேரிருள் நீங்க நீங்கிடுவாய்
பேதையே யென்னவிருள் விடியாது பேசினு யவ்விருளகற்றத் [சொல்வேன்
துணை...வள பிறையான்முதற் பலாவேண்ட வருள்செய்கின் மகிமையென்
துருப்தன் முன்னே வருமொரு பொன்னே துரோபதாதேவி யென்னன்னே. உ

சோதனைபுரிந்த மவுற்கலி முனிவன் சுந்தர வடிவனுய் மகிழ்ந்து
தோகையே யுன்பேற் கற்பினருண்டோ சொற்றிட வுனக்குவேண்டியதை

---

* மாயையைந்தாவன:—தமம், மாயை, மோகம், அவித்தை, அநிர்தம்.

†பொன்னேயென்றது பாக்கியலெட்சுமி யம்சமுடையா ளென்பதையுங்குறித்து
பாரதத்தில் அம்பான் யாரோற்பங்கூறிய விடத்தில்:

செ-ள், "...ளும் பிறந்தாள் கோகனகப் பூமேலெழுந்த
பொன்போல்வாள்," என்றுங் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

போதுவாய் தருவே னெனுமுனி வரன்சொ லுகந்துமை யெந்தநா ளினுமியான்
ஒருவிடா வரந்தந் தருளுவாயென்ற வுமைப்படி தருமுனி யுடனீ
பூதலத் திரண்டு தினைவடிவங்கள் பெர்ருந்தியே சுகித்தகான் முனிவன்
பொன்றுல கடைந்து வுனைவிட்டுக்கவஞ்செய் போதுநீ புருடனை வேண்டிச்
சூதிளமுலையா ளுமையொரு பாசச் சோதியைக் கருதிநோற் றவளே
துருபதன்முன்னே வருமொரு பொன்னே துரோபதா தேவியென் னன்னே. ௯

அத்தவந் தனக்கே யிரங்கியைமுகனு மடைந்தனக் கியாதுவேண் டுமென்
றறைந்திடப் புருடன் வேண்டுமென் றேயைந் துரை கேட்டலு மதற்கே [வைக்
குத்தமன் பண்டுன் சித்தமொன் றியதென் றுணர்ந்துதந் தோந்தந்தோ மென
துணையுனக் கதற்பி னைந்துமே வேந்த ருடன்றன தருளையு முய்த்து.
இத்தனை யதனி லிவர்க ளைவரையு மெய்துவாய் கணவனு மென்றே
யிசைத்தசொற் படியே குருகுலந் தழைக்க வெய்திய பாண்டவர்க் கிசையச்
சுத்தநிற் குணத்தா னுபயாச முனியாற் சோர்விலா தியற்றுமி யாகத்திற்
றுருபதன் முன்னே வருமொரு பொன்னே துரோபதா தேவியென் னன்னே. ௰

முந்தைநா ளரக்கர் குலத்தையே யறுக்க முளைத்தசா னகியென வுலகின்
முடிகொள் வேந்தர்க ளேமுதற் பலர்மடிய முளைத்தனை யெனுஞ்சொலை முடிக்
வந்தசெந் தழல்சேர் வடிவியே படியோர் வஞ்சநெஞ் சச்சுயோ தனனால்
மடிந்தன ரக்கு[...]மாளிகை யனலான் மாமுடி யவர்க ளெனுஞ் சொல்
சிந்தையி லறிந்து[...]குருக் கற்பின் றெய்வமே பின்புனைப் பெற்றான்
சித்தனோர் தியற்றுஞ் சுயவர மதனிற் சேர்ந்தவந் தனைவடி வைவர்
தொந்தமுன் மொழியே குந்திசொல் வழியே தோன்றலை வர்களுங் காண்கூட்டத்
துருபதன் முன்னே வருமொரு பொன்னே துரோபதா தேவியென் னன்னே. ௧௧

நிலையுற வுலகி லொருபுரு டனையே சேர்ந்[...] மாதர்கள் கற்பி
னேர்மையு ளுதே தவறினர் பலபேர் நின்மலி தருயனை முதலாந்
கலைமலி யுள்ளத் தைவர்கள் தமையுங் காமனூற் கடற்கரை கா[...]
கலந்துநின் கற்பின் நீயினு லனலைக் காய்ந்திடுன் மகிமையென் சொல்வேன்
நிலையுறை காத்துப் பாண்டவ ரோடு செழிப்புடன் முறையதாய்ச் சேர்ந்துஞ்
சிலதுகா லம்பின் றருமற்கே யுரித்தாந் தேவியா கினைமற்றை நால்வர்
தொலைவிலா வன்பு முனதுள வன்புஞ் சுதனனை கொண்டபோ லுண்டோ
துருபதன் முன்னே வருமொரு பொன்னே துரோபதா தேவியென் னன்னே. ௧௨

இந்திர பிரத்தத் தைவர்க ளோடே யியற்றிய ராஜசூயங்கண்
டேகிய துரியோ தனன்பொறு மையினு லெழில்பெறு மண்டப மமைத்துச்
சிந்தையன் புள்ளோர் போலவ ருனையுந் செழிப்புடன் க[...]ழைத் தையோ
தீக்குணச் சகுனி வாக்கினைக் கேட்டுத் திரிதராட் டிரன்முதற் றமரின்
மந்திரந் தன்னி லுதிட்டிரா னொடு மாமனைச் சூதுமே யாட[...]
வைத்தனி செல்வ மதுமே கவர்ந்து மன்னரா யுனையுமின் னையுமே

சொந்தமா யடிமை கொண்டுனைச்சபையிற் றீனவகொண் டாவென்றான்றனி
[வாய்த்
துருபதன் முன்னே வருமொரு பொன்னே துரோபதா தேவியென் னன்னே. ௭

பஞ்சவர்க் கினிய செஞ்சொலா ரணங்கே பகிரதி மதலையே முதலாம்
பார்த்திபர் நிறைந்த சபைதனி லரவப் பதாகைய னஞ்சுயோ தனனுங்
கொஞ்சமே னுந்தன் னெஞ்சத்தி லுனது கொள்கையை மதித்திடா வகையாற்
குழலது தீண்டிக் கொணர்துற்சா தனனைக் குறித்தாகின் றகிலுரி யென்னும்
புன்சொல்கேட் டஞ்சாப் புற்குணன் சோராப் புடைவைதொட் டீர்த்திடக்காணீ
புகல்சதுர் மறைகட் கெட்டுறா மாயோன் பொன்னடித் துணையுளம் பொருந்தித்
தருமலில் துகிலும் அஞ்சலில் வாக்குஞ் சுசிலமாய்க் கொண்டிடுந் தூமாச்சி
துருபதன் முன்னே வருமொரு பொன்னே துரோபதா தேவியென் னன்னே. ௮

அனுவினுக் கனுவா யமருமா தவனல் லருளினால் வளர்ந்த நின்கலைகண்
டவையுளோர் நடுங்கிக் கண்ணினீர் சோர வானந்தத் துடன்கரங் குவித்தே
இணையுறு மாபு தனக்குங்கற் பினுக்கு மிவடெய்வ மெனவிண்ணோர் வியந்து
இறைவிநின் மகிமை புகழ்ந்துபூ மாரி யிறைத்திடப் புலியின்வாய்ப் படுமான்
பிணையென நின்ற வுனைச்சுயோ தனன்றன் பின்னவன் றனைக்குறித் தென்றன்
பெட்புறு மடியி றாக்கிவை யென்ற பேதையான் றொடை புள்வாய்க் குத்தத்
துணைவர்க ளுடனீ மடிந்தபோ தென்றன் கருங்குழற் பேதென விரித்தோய்
துருபதன் முன்னே வருமொரு பொன்னே துரோபதா தேவியென் னன்னே. ௯

முரசவன் கொடியோன் றேற்றவை சூதான் முகுந்தன தருளினான் மீட்டும்
மூன்றுநா லாண்டு வனத்திறு நாட்டிலோர் முற்றவோ ராண்டறி யாமற்
சாதமாய் வசித்து வருகெனத் துரோணன் சாற்றிய முறைப்படி வனத்தில்
சார்ந்தவ ரோடு பன்னிரண் டாண்டு சரித்துமிக் கற்புதம் விளைத்தே
யாவரும் விராட னகரினில் யாரு மறிவுறா தொருவரு டந்தான்
அழகுரு மறைத்துச் சுதேட்டனைப் பணிசெய் தமருநாட் கீசகன் கண்டு
சூதமிஞ் சினனுய்த் தழுவுதற் குறிக்கச் சூட்சமாய் வதைத்தசுந் தரியே
துருபதன் முன்னே வருமொரு பொன்னே துரோபதா தேவியென் னன்னே. ௰

அன்னமே யமுதே யாரணங் கேசொற் கடங்குறாக் கற்புடை யாளே
யழுங்கிய விராட னகரது செழிக்க வமர்ந்தவோ ராண்டதற் பின்னர்
நன்னயத் தைவ ருடன்வெளிப் பட்டு நானிலங்கொளச் சுயோதனன்பால்
ஞானவா னந்தப் பரம்பொரு ளான நாதனைத் தூதென வேவப்
பன்னக முயர்த்தோன் முன்னடைந் தெம்மான் பாரது கேட்கநீ யழலுற்
பவித்தகா லெழுந்த விக்குமன் னவையிற் பகர்சாப வாக்குமே விதியாய்த்
தன்னவீ யிருக்க [illegible] மைவர்க் களிக்கேன் றுவாரகா வென்றதுன் சூளோ
துருபதன் முன்னே வருமொரு பொன்னே துரோபதா தேவியென் னன்னே. ௰௧

கஞ்சனை வதைத்த மஞ்சுக்கு ளிறத்துக் கண்ணனு மண்ணவள் பாரங்
கடந்திட் விடந்தோய் கொடியவ னவையிற் காணுமூ வாறுநா ளுள்ளே
வெஞ்சமர் பேசி விதுரனை மடக்கி வெய்யவ னருள்கன்னன் வலிகள்
விலக்கிவந் ததற்பின் சாரதியாக விசையனுக் கானகோ வலனை
நெஞ்சம்வைத் திருக்கும் நிமலியே கமல னிறுவிய வுலகர செவரு
நிறைசை நியத்தோ டடைந்திட வுயுத்த நேரிரு தரத்தவ ரழைத்துத்
தாஞ்சநீர் களத்தி னிரப்பியகண்டு துலக்கிய சிறுநகை யாளே
துருபதன் முன்னே வருமொரு பொன்னே துரோபதா தேவியென்னன்னே. ௧௨

ஐயிரு நாளில் வீடுமன் மாள வாறுட னேழுசேர் தினத்தில்
அபிமன்னு வென்னு மிளஞ்சிங்க மடிய வடுத்தநாட் சிருடிசிந்துவினை
வெய்யவன் றனைமா லாழியான் மறைக்க வீட்டரா விற்கடோற் கசனை
வேலினாற் கன்னன் மடிக்கமூ வைந்தில் வின்னுலோ னுன்முனேல்மடிய
மெய்யுட னீரொட் டொன்று நாடன்னில் மேனாள் நின் குழல் துகில்தீண்டும்
விறல்துற்சா தனனை வீமனே முடிக்க விசையன் கன்னனையும் வானேற்ற
துய்யவீ ரொன்பா னாளினி லரவத் துவசனை வீமனு ரொடிக்கத்
துருபதன் முன்னே வருமொரு பொன்னே துரோபதா தேவியென்னன்னே. ௧௩

பஞ்சவா[illegible]விரக் குருகுலத் தெவரும் பார்த்திபர் பலரும்பண் டவையிற்
பைங்குழ [illegible]ரொட் டவனுஞ்சுயோ தனனும் பட்டபின் மூந்துனைப் பயடயே
கஞ்சுருண் முடித்த வல்ரண பதி காளிநீ வந்தகா ரியத்திற்
கடுகளா வேணுந் தவறிட்டா வகையே காசினி மாதகங் களிக்க
மஞ்சன னேடு பாரத முடித்து மானில மைவரோ டாண்ட
வல்லியே ஜகத்ப்ர பல்லியே யுனது மல[ர]டி துதிக்கு நாயேற்குத்
தஞ்சிலாப் பதமு மஞ்சலில் விதமுஞ் சோதனை செயாதளித் தருள்வாய்
துருபதன் முன்னே வருமொரு பொன்னே துரோபதா தேவியென்னன்னே. ௧௪

வழிவழியடிமையாக நானிருக்க மதியாமனீயிருந் தாக்கால்
மானிலத்தோர்களியாவரு மதியவைகுவேன்தன் பினுமுனைவிட்
டொழியவு மாட்டேன் வேறொருதெய்வ முளத்தினிற் கருதவு மாட்டேன்
உடல்பொருளாவி மூன்றையுந் தத்தமுன் றனக்கே செய்துவைப்பேன்
பழிநமக்கடையு மெனஅக்காற்கிருபை பண்ணுமல் விடுவையோ வந்தப்
படிசெயினுனது மகிமைக்கே யீனம் பகருவராதலான் மனது
அழிதலிலாதிம் மாலைகேட் டளவே தோன்றியின் பருள்வதேதகைமை
துருபதன் முன்னே வருமொரு பொன்னே துரோபதா தேவியென் னன்னே.

எந்தநாளினு முன்னடைக்கலமாக விருந்து கொந்துணைத் திடுமுறைகள்
இருசெவி க்கேற திருந்திடில் வேறே யென்குறை கேட்பவருண்டோ
மைந்தனுனென்ன தீங்குசெய்தாலு மாதாந் பொறுப்ப[வ]ல்லாது
வர்மம் வைத்திருந்தாற் றமியனே னெந்தவனசயினிற் பிழைப்பது கலியா

மிந்தமா லுகத்திற் கண்கண்டதெய்வ மிறைவி நீயன்றி மற்றுண்டோ
இதுவரையிலும் யானறிந்தறியாம லியற்றிய குற்றமன்னித்துச்
சோர்ந்தமா யென்முன் வந்தொருவாக்குச் சொல்லுவா யஞ்சனீயென்றே
துருபதன் முன்னே வருமொரு பொன்னே துரோபதா தேவியென் னன்னே.

துரோபதையம்மை சோடசமாலை
முற்றிற்று.
ஆக பாயிரமுறைபடச் செய்யுள் ருக.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணவாசுதேவாய நமஸ்து:-

உ

ஸ்ரீ கண்ணபிரானே நம:||

துரோபதையம்மை இரங்கல்.

வெண்செந்துறை.

சீராரும் பாஞ்சாலன் செய்தவத்தா லேயுதித்த
காராருங் கூந்தலுடைக் கன்னியரோ பாஞ்சாலி.

ஓம்-ஹ்ரீம்-ஸ்ரீம்-ஐயும் * ஒப்பில்கிலி யுஞ்சவ்வும்
* ஆம்-சவ்வு டன்-கிலியும்-ஐயுமெனு மட்சரத்தி

முக்குணமா யைம்பூத முடிவில் சராசரமாய்
அக்குண முதற்பாழா யாக்கியுண் டாக்குமம்மே.

கண்ணுண் மணிபோல் கருதுமெள்ளு ளெண்ணெயைப்போல்
மண்ணுள் அணுக்கணுவாய் மாறாது நின்றஅன்னே.

காசினி மாது கடத்தாச் சுமைகடுத்த
நேசமுடன் மாலோடு நிலத்திற் பிறந்தவளே

அம்மம்மா வுன்மகிமை யளவிடற்குங் கூடுமோதான்
செம்மையுள்ள பாண்டவர்க்கோர் தேவியென வந்தவளே.

அனலென்றே யுன்சொரூபம் அறைகின்றார் அவ்வனலும்
நினையிற் சுடாதம்மா நின்மலியே யுன்னாமம்.

துதித்தாலும் நாவாலே சொல்லாம லேமனத்தில்
மதித்தாலு மெவ்வினையும் வாட்டமுறத் தீய்த்திடுமே.

ஆனதனு லக்கினிக்கே யதிகமடி யுன்சொரூப
மானனமே சீர்மயிலே வார்த்தை சொலும்பைங்கிளியே.

---

* ஒப்பிலென்பதும் * ஆம்-என்பதும் அடைமொழிச் சொற்கள்.

துரோபதையம்மை இரங்கல்.

பொன்னே நவமணியே பொற்புடைய தாராவே
(என்) அன்னே யுனையன்றி (மைந்தன்) ஆரை நினைப்பனடி.

வந்தயலோர் சூழ்ந்துகொண்டென் மகத்துவத்தைப் பார்க்கநிற்கும்
இந்தச் சமய மெழுந்தருள்வாய் பாஞ்சாலி.

சென்னித னிற்கிரீடஞ் செகசோதி யாகமின்ன
உன்னதஞ்சேர் நெற்றிதனில் ஒளிசிந்துரப் பொட்டிலங்க.

மதிக்குக்குறை வைத்தொளிரு மாமுகத் தியாககன்னி
துதிக்குமடி யேன்முன்னஞ் சுந்தரியே வந்தருள்வாய்.

காலிற் சிலம்புமுதற் கலகலென மேகலையு
மேலிற் றரித்தபணி மின்னலொளி மின்னிடவே.

போத்துராஜன்வாய்கை பொத்திநின்று தெண்டனிடச்
சாத்தும்வலி முத்தாலுசாக்குமா ரேந்திவர

சமலகன்னி நாககன்னி கைலாகு தந்துவர
விமலமிகு மாதர்பலர் விதித்தபணி செய்துவர.

அன்னமெனும் வாகனத்தி லாரணங்கே நீவருவாய்
மன்னர்பணி யைவர்கள்த மலிந்தவன்பு கொண்டவளே.

சிந்தைமகிழ்ந் தேயுனது சேவடி யைத்துதிக்கு
மைந்த னெனைக்காக்க வாருமம்மா பாஞ்சாலி.

வந்துஞ்ச லென்றவொரு வாக்கெனக்குத் தந்தருள
இந்தமுகம் நீவாரா திருப்பதென்ன தாமதமோ.

என்ன தடையுனக்கு மெய்திடினு மென்னம்மா
(நீ) சொன்னால் விலகாதோ (என்) துரைராஜ ரெட்சகியே.

எண்ணில் பிழையுனக்கு எளியேன்செய் தேனதனை
யொண்ணிமனங் கொள்ளாதே (ஐவர்) உத்தமியே யிங்கெழுவாய்

அன்னியர்க்குச் செய்பிழைகள் அனந்தமா னாலும்வேண்ட
மன்னிப்பா ரென்றனக்கு மாதாவாய் நீயிருந்தும்
சிறுவன் பிழைபொறுக்கா தேயிருந்தால் ஞாயமோதான்
செறியோ வுனதருட்கு நீ[illegible]யா தொன்றுண்டோ.

எந்தமுகம் போனாலும் யாதலுவல் சேர்ந்தாலும்
இந்த முகம்வருக வெண்ணில்வரு வாய்நிமிஷம்.
பாலன் வருந்துரைகள் பணிக்காதிற் கேட்கிலையோ
கோல வடிவழகி (நான்) கூப்பிடுதல் கேட்கிலையோ
எங்கே பார்முகமோ (நான்) ஏழையென்ற வமதிப்போ
பங்கமுற்றோர் மேன்மைபெறப் பண்ணுதலல் லோவழகு.

கல்லிரும்போ வுன்மனது கற்பின்மிக்க பாஞ்சாலி
கல்லிரும்பே யானாலுங் கரையும்பழ கப்பழக

எத்தனையோ குற்றமது ஏழையான் செய்தேனென்று
அத்தனையும் நின்சமுகத் ததிக்கையிட்ட பின்னுமந்தக்

குற்றமுள வென்றுகுரு குலக்கொடியே நீயிருந்தால்
மற்றொருவர் வந்தோது வல்வினையை நீக்குவரோ.

உன்புதுமை சொல்வதற்கென் னொருநாவும் போதுமோதான்
அன்புவைத்து இந்த முகம் அடைந்தருள வேண்டுமம்மா

சுந்தரியே முன்னாள் துர்சாதனன் தொட்டகலை
நந்தலில்லாதுபெற்ற நாயகியே வந்தருள்வாய்.

வந்தருளி யென்மெய்யில் மருவுகின்ற வன்பிணிகள்
சிந்திப் பிறப்பிறப்பைத் தீய்ந்து யாளுமென்றும்

செந்தமிழ்சொல் வாக்களித்து நவையறுஞ்சீர் தந்தடியேன்
சொற்சுவைநின் னருட்கொண்டு சொரூபநிலை தான்காட்டி

ஆண்டருள வீடே யமையுஞ் சமயமம்மா
பாண்டவர்கள் வாழ்வான பத்தினிபாஞ் சாலியம்மே.

ஆக கண்ணிகள் ௩௪.

ஆக ௬௬.

துரோபதையம்மை இரங்கல்
வெண்செந்துறை

முற்றிற்று.

துரோபதையம்மை
சந்நிதிமுறை விளக்கக் கீர்த்தனங்கள்.

இராகம்-கலியாணி; தாளம் ரூபகம்.

பல்லவி.

தாயே யருள்புரிவாய் துரோபதா
தாயே யருள்புரிவாய்

அனுபல்லவி.

(க) ஆயர்வெண் ணெய்க்குறி மேக [illegible]
நேயசகோதரி யாக குணகரித் (தாயே)

சரணங்கள்.

(உ) நிஞ்சாலி நாடளிக்கச் சுதனுடன்
செந்தழல் மேலெளிக்கப்
பாஞ்சாலன் கண்களிக்கப் பூமிதேவி
பாரம் நீங்கித் தளிர்க்க

வாஞ்சையுடன் அந்த வாரிஜ மலர்சிந்த
காஞ்சனை யாள்தொந்தக் கன்னிகை யாய்வந்த (தாயே)

(ங) பாண்டவருக் குகந்து சூதாற்றங்கள்
பாரை விட்டே யிகந்து
நீண்டவனம் புகுந்து பலவித
நேர்மையெல் லாந்திகழ்ந்து

பூண்டஙீ சகன்வீயப் பொருதூற பேர்மாயக
வேண்டசொல் வலிமேய கிருபைக் கடலாய (தாயே)

(ச) மானுட னுய்ப் பிறந்து வரும்வகை
யாதென் பதை மறந்து
ஞான நடை [illegible]றந்து [illegible]கவஞ்
ஞானத்தி லே புறழ்ந்து

தானிட மெய்தஞ் சழக்கடையாமலே
சௌந்தர ராஜன் தமிழ்க்கிகழாமலே (தாயே)

—:o:—

கீர்த்தனம் ௫-ம் செஞ்சுருட்டி; தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

அம்மம்மா உன்றன் நெஞ்சமிரங்கி
யருள்செய்வ தென்று சொல்லு.

அநுபல்லவி.

(க) செம்மைசேர் வெகுநட்டன் மருவுஞ்சாலி
தேவிகூவப் புகழ்ந் தேமுறு பாஞ்சாலி (அம்)

சரணங்கள்.

(௨) பா(ர்)ளேயொரு நாயகனைக் கூடிப்
பத்தினி மார்க்கும் பெறுதவர் பல்கோடி
நேர்மே...யக்து பேர்களையுங் கூடி
நிறைகுறை பாசழல் நிற்பாய் விளையாடி
சிறிலே கற்பி லேமிரும் வல்லியே
செய்வார் திறந் துய்யுமைசொல்லியே (அம்)

(௩) கலியுகத்தினில் மெய்ம்மையைக் காட்டிடும்
கருகிவந்தோர் வினைகெட வோட்டிடும்
வலிமைசேர்நல்ல செல்வங்கை கூட்டிடும்
வண்மையாயவர்க்குப் புகழ் நாட்டிடும்
மெலிவில்லாமதி மாமுகச் செல்வியே
மேவகாவிற்செழும் பாவலருங் கல்வியே (அம்)

(௪) சூதிலே யைவர் செல்வமெல் லாங்கொண்டு
துற்சாதனனின் துகில்கவரக்கண்டு
ஆதிமூலமே யென்றுசெவ் வாய்விண்டு
அ(ர)ற்றி மானங் கெடாதவளேபண்டு
தாதுலா மலர்ப் பாதத்திலேமேவு
தாசன் சௌந்தர ராஜன்கூறும்பாவுக் (அம்)

கீர்த்தனம். ௬-ம் (த)ோடி; ரூபகதாளம்.

பல்ல(வி).

தாயேயுன் பாதத்தை நம்பியிருப்ப(வ)ர்கள்
சஞ்சலந் தீர்த்தாளம்மா

அநுபல்லவி.

(க) சேயாய்த் துருபதன் யாகத்திற் றோன்றிய
திலதத்து வெண்ணெய்போ லுலகத்துளூன்றிய (தாயே)

(உ) வாதுபுரிதுரி யோதனனை யன்று
வாக்காற் கிளையொடு மண்ணில்வீ ழக்கொன்று
எதமறுத்தவர் தங்களுளந்துன்று
ஈஸ்வரியே யுன்றன் சந்நிதி முன்னின்று (தாயே)

(௩) மாதாவன்றி மைந்தர் தங்கட்கருணை
மகிமைதனக்கிவ் வுலகிலுண்டோ இணை
நீதிகிறைதவிரா தைவமா யணை
நின்மலி யேயுன்றன் சந்நிதிக்கேட்டணை (தாயே).

(௪) பயங்கொடுத்து நற் சீரந்தனை வாட்டு
பாழாம்பில்லிநோய்பேய்செய்துன்பத்தேறபாட்டு
தயங்குகின்ற பேர்க்குன் றயிரியத்தை நாட்டு
சௌந்தர ராஜன் றமிழுகந்து கேட்டுத் (தாயே)

ஜாவளிக் கீர்த்தனம்,

என்முகம் பார்த்தருளையாவென்னுஞ் சாவளிமெட்டு.

பல்லவி.

அருள்செய்ய வருவாய் பாஞ் சாலி
வைவரகமகிழுங் குண சீலி அருள்

அனுபல்லவி.

தருண மிதுவல்லவோ தற்காக்க வின்னந்
தாமசஞ் செய்யாமல் தமியேற்கு முன்னம் அருள்

சரணங்கள்

மண்ணோர் விண்ணோர்துதி கூறி
மழைமாரி யென்னவே மலர்மாரி தூறி
நண்ணியபர ஆனந்த மீறி
நவையற மடவன்ன மதினி லேறி
தண்மதி முகச்செவ்வாய்த் தாளகலை திலங்க
தறுகண் வினைகலங்கத் தயைகண்ணிலிலங்க அருள்

காய்சினம் பொய்மோளுஞ் சூது
கற்றவர் காண வராத காது
நேசமுட னுன்னடிப் போது
நீங்காதநினைவோர்முன் வரத்தடையேது
மாசிலா துலகீன்று வளர்த்திடுந் தவ்வியே
வண்மைமிகு சண்பக வல்லிபிர பல்லியே அருள்

சேமநிதியாம் பொன்னே தேனே
ஜாத்தப்பா மரர்க்கெல்லாம் எட்டாதவானே
நேமயிகு பாஞ்சாலன் மானே
நீங்கருமாயையு மின்றுமே யானே
தாமரையிலநீர்போற் றவித்தமே பய்ந்து
சௌந்தராஜன்சொல் தமிழ்த்தினையீந்து அருள்

திருவூஞ்சல்.

இராகம் [illegible]ரவி.

மாணிக்கச் சுகர்பொருத்தி மரகதத்தூணிறுத்தி
வச்சிரமோ தனிட்டி வயிரவுத்ரமாட்டி
எணிப்பல் லரதனத்தால் [illegible]கள் முதலிணைத்தால்
இசைந்தவைவெயல் லாமேற்றி யுயர்ந்த வெளிமாற்றி
ஆணிப்பொன் ஞேடேய்ந்து அம்பரத்தைத்தோய்த்து
அனலிரவி மதியோர்கால் அலைந்ததெனச் [illegible]
தோணுற்ற சித்திரித்த சபைப்[illegible]
தொட்டாடு மணிப்பலகையிட்ட [illegible]

செயிரற்றபொற் சங்கிலிகள் தாங்கநவமணிகள்
நீசழுறவே பைம்பொன்னிற் குயிற்றவொளி முன்னில்
வயிரநீள் பலகை மன்னு மலாமுளி தன்னு
வாள்விசையன் றேளிசைந்தோ யாடீரோ யூசல்
குயில்மயிலன்னம் பயிலும் நடைசயற் றெனிகொள்
கொம்பனையா யன்பரொடும் ஆடீரோ யூசல்
பயிலறுசீர்க் கற்பகமே யாடீரோ யூசல்
பாஞ்சாலன் றவக்கண்ணே யாடீரோயூசல்.

இலாலி.

இராகம்-கேதாரம்; ஏகதாளம்.

லாலி-லாலி-யாகவல்லி லாலிசண் பகவல்லி
லாலி-லாலி-சோமவல்லி லாலிபாஞ் சாலி-லாலி (க)

சீர்திகழுங் கயல்முகத் தேவிஜய ஆவி
பேர்திகழு மைவருடன் பெண்ணணி லாலி-லாலி (உ)

தரளநகை பவளவிதழ்த் துவளிடை மென்னடையும்
சரவென்ன வுடையவொரு தனிமுதல்வி லாலி-லாலி (ங)

சுந்தரகன் னியர்நகையன் சுவேதபரி விசையன்
சந்தணியும் புயவிசையன் தழுவுமின்னே லாலி-லாலி (ச)

பாஞ்சாலன் றவபுதல்வி பதிநடையின் முதல்வி
பூஞ்சாலி குருநாட்டைப் புரக்கவந்தோய் லாலி-லாலி (௬)
பணவொருமாமுனி மொழிக்கு பரிதிவராவழிக்குப்
பொண்டவொரு சொல்லளித்த சொழுங்கற்பே லாலி-லாலி (௬)
மின்னுகோயஸ் திரிலோலன் வேணுகோபாலன்
தன்னுடன்வர் துலகளித்த தயாபரியே லாலி-லாலி (௭)
காண்டிப விசைநாவாய் கனதன பொற்பாவாய்
தூண்டாத மணிவிளக்கே துரோபதா லாலி-லாலி. (அ)

லாலி. இராகம் இந்துஸ்தானிகாப்பி ஏகதாளம்.

பல்லவி.

லாலி-லாலி-பாஞ்சாலி-லாலி

அனுபல்லவி.

லாலிகுண சாலிகிரு பாலி லாலி.

சரணங்கள்.

லாலி-லாலி-சோமவல்லி லாலியனுகூலி மெல்லி
லாலி-லாலி-ஜகதல்வி லாலிபிர பல்லி நல்லி (லாலி)
லாலி-லாலி-ஓங்காரி லாலிசய ஸ்ரீங்காரி
லாலி-லாலி-ஹிரீங்காரி லாலியைவர் பாரி நாரி (லாலி)
லாலி-லாலி-காரணி லாலிபரி பூரணி
லாலி-லாலி-யாரணி லாலிதாரணி காரணி (லாலி)

லாலி. கண்ணிகள் இ-ம் ஆனந்தபைரவி.

(க) திங்கள்குலம் புகுந்தோய் லாலி-யைவர்
திருவளத்திற் குகந்தோய் லாலி
(உ) கொங்கு மலர்க்குழலி லாலி-வஞ்சர்
குலத்தைச் சுடுந்தழலி லாலி
(௩) சங்கமெடுத்தவன் பின்னாய் லாலி-தெய்வத்
தன்மை படைத்த வன்னாய் லாலி
(௪) பங்கமிலாக்கலை கொண்டோய் லாலி-யாதிப்
பழம்பொருளைநாவில் விண்டோய்லாலி
(௫) எங்கும் நிறைந்தவளே லாலி-லாலி
யாவு முணர்ந்தவளே லாலி-லாலி
(௬) செங்கமல வாவியே லாலி-லாலி
ஸ்ரீதுரோபதா தேவியே லாலி-லாலி.

பத்தியம்.

இராகம் புன்னாகவராளி.

உண்மைசேர் பாஞ்சலர்க் கிறைதன்னை ரதத்தில்
உயர்துரோண னுரைப்படி கட்டிப்போம் விதத்தில்
திண்மைசேர் விசையனுக் கிசையவொரு கன்னி
சேர்த்திடுவ னெனச்சொல்லிச் செய்யாகவன்னி

(முடுகு.)

வண்மைசேர் பெண்மைநலன் மருவிவருந்திருவே
மனமகிழ்ந்து பாஞ்சாலன் வளர்த்தபைம் பொன்னுருவே
கண்மணியே செம்மணியே குயிலனமே சுரும்பே
கடலமுதென் றேயைவர் விரும்புறு செங்கரும்பே.

கொச்சகம்-இராகம்-சாமா.

பொன்னையன்றி நன்மணியின் பொற்பதனைக் காட்டலுண்டோ
அன்னையன்றி மைந்தர்தமக்கா மெய்த்திணை யுண்டோ
உன்னையன்றி நாயேனுக் குற்றதுணை வேறுண்டோ
தன்னையன்றி வேறேவ்வாச் சண்பக பாஞ்சாலியம்மே. க.

கருமருவு பிறவியெனுங் கடல்கடக்க அடியேற்குன்
அருண்மருவும் பதத்துணையே புணையாக வருளுவையே
இருமருவும் புயத்தைவர் திகழ்நயன வண்டெனுநண்
மருமருவு முகக்கமல வல்லி பாஞ்சாலியம்மே. உ.

மங்களம்.

இ-ம் பரசு; ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மங்களமே ஜய மங்களம்—எங்கள்
வல்லிபாஞ் சாலிக்கு மங்களம்

அனுபல்லவி.

(க) அங்கணுலகையோ ரடியா லளந்தவற்கும்
அவைபிற் சுயோதனன்செய் யறையில் வளர்ந்தவற்கும் (மங்களமே)

சரணங்கள்,

(உ) சாந்தகுணத்தை யுயிர் தாம்போகினும்விடாத
தருமற்கு மடைக்கவர்தங் கனைக்காட்டிக்கொடாத
வெந்தல் வீமசேனற்கு மெழின்மே வருச்சுனற்கும்
பூந்தார் நகுலனுக்கும் புகழ்சகா தேவனுக்கும் (மங்களமே)

(௩) நேத்தியுடன் புகழ்கொள் போத்துரா ஜர்க்குங்கவி
நாற்றிசை புகழ்முதகாலு ராவுந்தரலுக்குங்கவி
சாத்தும் அரவாணுக்குந் தாய்நாக கன்னியட்கும்
எத்துகமலக் கன்னிக்கும் எம்பெருமான் றங்கையட்கும் (மங்களமே)

(௪) வேதந்தொகுத்துலகில் விரித்தவி யாதனுக்கும்
மிக்கதமி ழுரைத்த வில்லிபுத் தூரானுக்கும்
போதமறிந்த வர்க்கும் கீதந்தெரிந்தவர்க்கும்
பாதம்பணிந்தவர்க்கும் கீதம் வளைந்தவர்க்கும் (மங்களமே)

எச்சரிக்கைப்பத்து.

இ-ம் பந்துவராளி; ரூபகதாளம்.

பூமேவிய வுலகம்பணி பொன்னேயொளி மின்னே
தேமேவிய குழல்துரோபதா தேவியெச்ச ரிக்கை. ௧

பாஞ்சாலன்றன் வேள்விவரும் பாவாயெனைக் காவாய்
நிஞ்சாலிகொள் குருகாடுடைத் தேவியெச்ச ரிக்கை. ௨

முந்தைநாளரன் றந்ததோர்வர மன்றையாயுல கிறையாய்
வந்தபாண்டவ ரைந்துபேரையு மணந்தாயெச்ச ரிக்கை. ௩

துற்சாதன னுன்கூந்தல்தனை தொடவேகளம் படவே
நற்சாபம தண்டத்தநிறை நாரணியெச்ச ரிக்கை. ௪

துரியோதன னெனுமராஜனைத் தொலைக்கப் புவிநிலைக்க
கரியோனொடு வந்திடும்யாக கன்னியேயெச்ச ரிக்கை. ௫

போதுபோக்கவென் றேநியேசபை மீதிலேகொடுஞ் சூதிலே
பாதிகொண்டவர் பாதியுங்கொண்ட பாவாயெசச ரிக்கை. ௬

எந்நாளினு முன்றன்பாதத்தை யேத்தவுந்துயர் மாற்றவும்
வந்துகிருபைசெ யென்றனுக்கொரு மாதாவேயெச்ச ரிக்கை. ௭

அருந்துதிக்கும் உன்போனிறை யாமோசொல்லப் போமோ
இருந்தைவனைப் பொருந்திநிறை சேர்ந்தோயெச்ச ரிக்கை. ௮

விண்ணோர்புக ழிதமேயிந்த மண்ணோர்கட்கின் னிதமே
கண்ணேகண்ணுண் மணிபோலுயிர் காத்தோயெச்ச ரிக்கை. ௯

எள்ளுளெண்ணெயைப் போலேயுல குயிருள்நிறை வாலே
தள்ளுருதெனை யாளவிது சமையம்யெச்ச ரிக்கை. ௰

துரோபதையம்மை எச்சரிக்கை.

முற்றிற்று.

—:*:—

துரோபதையம்மை

சந்நிதிமுறைக் கலித்துறைப் பத்து.

பொன்னுரு வேசெழும் பொற்புருவேபுக லற்கரிய
மின்னுருவேகற்பு மேவுருவேமந்த்ர வேதியினுண்
மன்னுருவே மலை மாதிந் திரைமலர் வாணிமுதற்
றன்னுருவே யுல கெங்கும் நிறைத்ரௌப தாவுருவே. க

வெற்புக்கெல் லாந்தலை மாமேரு வென்னச் செம் மெல்லியர்தம்
பொற்புகளெல் லாந்தலை யாய்வேதி வந்து பொருவி லன்னார்
கற்புக்கெல் லாந்தலை நீயென்ன வைவர் கருத்தி சைந்த
வற்புக்கெல் லாந்தலை யாய்நடக் குந்துரோப தாவம்மையே. உ

அம்மா வுனது மகிமை தனைக்கண் டுறைவ தற்கே
யெம்மாலு மாகுந் தகையுளதோ இசை யேந்த லைவர்
தம்மா லறிந்திடக் கூடாமற் கேட்டுன் றனையறி யுஞ்
செம்மாண் புடைய திருவே மெய்ஞ் ஞானச் செழுஞ் சுடரே. ௩

கிரணம தேனுமோர் தீப்பொறி பட்டிடிற் சிவன் மெய்யில்
விரணம தாய்ப்படுந் துன்பத் தையுமெல்வி தாளினுக்கே
சரணம தாய்நம்பிப் பேரழன் மூழ்கின்பத் துன் மையுமுட்
காரணமெ லாங்கண் டெப் போதுநம் பிடுதுன்ன காரணமே. ௪

பொருவா ளுழவர்கள் பொன்றிப் புவிப்பரம் போக்கவ னல்
வருவாள் தனைநினைத் தோர்வார் தமது மனப்படிக்குத்
தருவாள் தருவென வேண்டிய பேறு சக ளகலா
வருவாள் துரோபதா வென்றறிந் தென்றுமுன் னுய்கெஞ் சமே. ௫

வஸ்திரமளிப்பவர்.

இலைதரு கையைவர் காணத்துற் சாதனன் சிலை கொள்ளக்
குலைதரு பைங்கிளிப் பாஞ்சாலி மானக் குறைகெட மால்
நிலைதரத் தானை யளித்தமை யாளிம விக்கு முன்னங்
கலைதரு வார்கண்ணன் போலாம்வே றென்னக் கழறுவதே. ௬

காசளிப்பவர்.

தேசளிக்கு மெய்த் திடம ளிக்குநற் செய லளிக்கு
மாசளிக்க வரும்பேய் பில்விகோள் வந் தணமளிக்கு
மூசளிக் கூந்தனம் பாஞ்சாலி சந்நிதி முன்னனொரு
காசளித் தார்க்கீரளகேசன் செல்வமுங் கைய ளித்தே. ௭

வெற்றிலை பாக்களிப்பவர்.

கற்றில ரேனும் அறிவுடை யோர்களைக் கண்டு பணிச்
சுற்றில ரேனும் அணுவளவு மொரு வர்க்க ளிக்கப்
பெற்றில ரேனும் நம்பாஞ்சாலி நற்புகழ் பேசு வர்க்கு
வெற்றிலை பாசரு ளன்பா லளித் தற்பல் வினையறுமே. ௮

அன்னமளிப்பவர்.

பொன்னங் கடுக்கைச் சடையாள் புகலுந் தாப்படியே
முன்னங் கலை ஞரின் மூளரி மலர்சேரி மாமுகத்தி
தன்னன்பர் கட்குளந் துன்னன்பி ளேடெழிற் சந்நிதி யில்
அன்ன மளிப்பவர் பொன்னுட்டிற் சொர்க மளிப் பவரே. ௯

வந்தனை நன்னிறை காக்க விரிந்த மலர்க்கு மூற்கும்
வந்தனை சிந்துர நெற்றி நயனஞ் செவ்வாயி னுக்கும்
வந்தனை யைம்புலன் போலே வளைக்கொள் மனத்தினுக்கும்
வந்தனை புருதிகரும் பாஞ்சாலி தாளிற்கும் வந்தனையே. ௧௦

கலித்துறை பத்து முற்றுப்பெற்றது.

ஸ்ரீகிருஷ்ணசகாயம்.

போத்துராஜஸ்வாமிகள்

கொம்மி.

—:o:—

கலைநிறைந்த மதிமுகத்தீர்-செழுங்
கச்சிற் கதித்த கலைதனத்தீர்
நிலைபெறும் வீரத் தலைவன் வந்திடும்
நேர்மையைப் பாருங்கள் வஞ்சியரோ-யவன்
சீர்மையை யோதுஞ்செக் கெஞ்சியரோ ௧

இடையி லொட்டுச்சல் லாடமிட்டு-முப்பத்
திரண்டாம் ஆயுத மேலேயிட்டு
நடைதருங் கருங் கச்சைகட்டிப்-போத்து
ராஜன் வாறதைப் பாருங்கடி சூலி
நேசன் வாறதைப் பாருங்கடி ௨

கையிற்பல் லாயுதந் தானிலங்க-வீர
கழற்சி லம்புகா லிற்றுலங்க
மெய்யிற் பரிமளம்வீசப் பொன் குறட்டின்
மேலிவாறதைப் பாருங்கடி வான
னாலிவாறதைப் பாருங்கடி ௩

தக்கன் மகத்தைச் சிதைத்தவண்டி-காலாற்
சந்திரன்ருழ வுதைத்தவண்டி
அக்குச் சிரமாலை மார்பணிந்து வல்ல
உக்கிரன் வாறதைப் பாருங்கடி பதம்
உவந்தடைக்கலஞ் சேருங்கடி ௪

போந்துராஜஸ்வாமிகள் கொம்மி.

நொண்டி வீரன் சப்பாணி வீரனுங்-காலம்
நொய்தின் வாழைக்காய் வெட்டிவீரனுஞ்
சண்டிவீரன் றடிவீரன்குள்ள வீரன்
தாஞ்சூழ வாரதைப் பாருங்கடி பவன்
தாளைப்பணிகுவோம் வாருங்கடி ௫

அண்டங்க ளெல்லாம் நடுங்குதடி-பாதா
ளத்தி லரவு மொலிங்குதடி
கண்டபேய்பூதப்பிசாசுமாடன் முதல்
கலங்கி யோடுதல் காணுங்களேஞ் சிரத்
திலங்கு பாதத்தைப் பூணுங்களே. ௬

வேண்டிய செல்வ மிகப் பெறுவீர்-கற்பு
மேவிட வாண்பெண் மகப் பெறுவீர்
ஈண்டு வீரப்ப சாமிபொன் சேவடி
யேற்றிக் கொம்மி யடியுங்கடி-சிந்தை
மாற்றித் தம்பிற் படியுங்கடி. ௭

எச்சமை யத்திற்கு முன்னவண்டி-இவன்
யானைமுக வற்குப் பின்னவண்டி
அச்சங் கெடுத்து நமைப் புரக்கவரும்.
அண்ணல்தனை யெதிர் கொள்ளுங்கடி-யுங்க
ளெண்ணமெல்லா மங்கே விள்ளுங்கடி. ௮

யாது கருதினுந் தந்திடுவான்-பகை
யாளிதலை கொண்டு பந்திடுவான்
பேதையரே போத்து ராஜனைப் போலெங்கும்
பேசுந்தெய் வங்களு மில்லையடி-வெறும்
பேச்சினுற் காரியங் கல்லையடி ௯

நாயகி [illegible]ரோபதா தான்வாழி-நா
நாரணன் சேடி தான்வாழி
மேயஅரவான் முத்தாலு ராவுத்தனும்
மேவிய சந்ததி யும்வாழி-கொம்மி
விளம்பு வோரு மிகவாழி. ௧௦

போற்றி விருத்தம்.

கண்ணன்றன் பாதம் போற்றிக் கருதுதிட் டிரன்றாள் போற்றி
யெண்ணுமவீ மன்றாள் போற்றி யெழிலருச் சுனன்றாள் போற்றி
மண்ணுள்மா வல்லான் போற்றி வளைசாதேவன்றாள் போற்றி
பண்ணளி முரல்கஞ்சப் பாஞ்சாலிதாள் போற்றி போற்றி.

போற்றிவிருத்தம் முற்றிற்று.

வாழி விருத்தம்.

சொல்லுமதிக் குலம்வாழி மால்தான் வாழி
　　துதிகொள் பஞ்ச பாண்டவர் தான்வாழிபாரும்
வெல்லு கதிர் மதிவாழிப் பாரதத்தை
　　விரித்துலகிற் புகன்றவர்கள் மேல்மேல் வாழி
யல்லமருங் கண்டன்குந் தொண்டன் மேனி
　　யவனடியார் மிகவாழி யகிலம் விண்ணுஞ்
செல்லுபுகழ்த் துரோபதைதேவி ரடிகள் வாழி
　　செப்பு மிப்பா துதிப்போர்கள் வாழிதாமே.

பாண்டவர் சகாயப் பரப்ரம்மமே நம:

ஸ்ரீமத் துரோபதையம்மை
சந்நிதிமுறை விளக்கம்

முற்றும்

ஆக மந்திராதிகூடிய தொகை ககஉ;
பின் தொச்சகஞ்சேர ஆக ககச.
சண்பகபாஞ்சாலி திருவடி வாழ்க.

ஸ்ரீதுரோபதை யம்மை சந்நிதிமுறைவிளக்கம் அரங்கேற்றல்.
ரியசசேரி மகா-ள-ள-ஸ்ரீ ப. அய்யாத்துரையுடையாரவர்களா
லியற்றிய

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

கண்ணியசீர் சகாப்தமாயிரத்தெண் ணூற்று
　　நவில் பதினெட்டாண்டிற் செல்சந்தனுவில்
ஒண்ணிய சித்திரைத் திங்கட் சபதினத்தில்
　　உவப்புடன் சண்பகக் கொல்லையுய்யவந்து
தண்ணிய சிற்க்ருபா நயனத்துட னமர்ந்த
　　சண்பகபாஞ் சாலிமுன்றிற் செனத்ராஜக்
கண்ணியர்கள் சந்நிதி முறையாம் விளக்கமியாருங்
　　களிதுளும்பப் பொது செதியிற் கழறினேனே.